

تعیین ارتباط بین سلامت روان و شیوه‌های مدارا در دانشجویان جدیدالورود

دکتر سید عبدالمجید بحرینیان^x، دکتر الهه محمد حسینی^{xx}

^x گروه روانشناسی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی
^{xx} گروه روانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

چکیده

سابقه و هدف: سلامت روان از موضوعات بحث‌انگیز در روانپزشکی است. از جمله عوامل مرتبط با آن توانایی مدارای افراد با تغییرات و استرسها می‌باشد. این پژوهش با هدف بررسی سلامت روان و شیوه‌های مدارا در دانشجویان جدیدالورود (مهرماه ۸۳) دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی انجام پذیرفت.

روش بررسی: این پژوهش بر روی ۲۴۹ نفر از دانشجویان پنج دانشکده دندانپزشکی، پزشکی، پرستاری و مامایی، تغذیه و توانبخشی به شیوه مقطعی و با استفاده از پرسشنامه سلامت عمومی ۲۸ سؤالی (GHQ-2-8)، پرسشنامه مدارای بلینگز و موس و یک پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک انجام و با شیوه‌های آماری کای دو و Student t-test تجزیه و تحلیل گردید.

یافته‌ها: در کل ۳۶/۱٪ از دانشجویان مورد مطالعه امتیاز بزرگتر یا مساوی نمره برش در GHQ (نمره ۲۳) را بدست آوردند که بین دو جنس تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد. افراد مشکوک به اختلالات روان‌پزشکی، بیش از بقیه از راهبرد مدارای جسمانی کردن و مهار هیجانی استفاده می‌نمودند ($p < 0/05$) و افراد با سلامت روان بیشتر، از توانایی حل مسأله و ارزیابی شناختی بیشتری برخوردار بودند ($p < 0/05$). از نظر جلب حمایت اجتماعی بین دو گروه با امتیاز GHQ کمتر از نمره برش (نمره ۲۳) و امتیاز بالاتر یا مساوی نمره برش تفاوت معنی‌داری بدست نیامد.

نتیجه‌گیری: افراد با سلامت روانی بیشتر از شیوه‌های مدارای فعال و مؤثرتری استفاده کرده، بیشتر اقدام به ارزیابی شناختی مشکلات و یافتن راه‌حل می‌نمایند. باتوجه به جدایی‌ناپذیری استرسها از روند زندگی و تحصیل، آموزش شیوه‌های مؤثر مدارا به دانشجویان خصوصاً در ابتدای دوران تحصیل می‌تواند مصونیت آنها را در برابر پریشانی روانی افزایش دهد.

واژگان کلیدی: سلامت روان، مدارا، پرسشنامه سلامت عمومی.

مقدمه

موضوع سلامت روان از موضوعات بحث‌برانگیز در روانپزشکی است. از جمله عوامل مرتبط با سلامت روان، توانایی مدارای افراد با تغییرات و استرسها می‌باشد که به نظر می‌رسد این دو رابطه‌ای دوجانبه با یکدیگر داشته باشند. یعنی برخورداری از توانایی انطباق و مدارای بهتر، در حفظ سلامت روان افراد

دخیل است و از طرفی برخورداری از سلامت روان، اتخاذ شیوه‌های انطباقی را در پی خواهد داشت (۱). از جمله مهارتهای مدارا (Coping) می‌توان به شیوه‌های مدارای مشکل‌مدار (Problem-focused) و مدارای هیجان‌مدار (Emotion-focused) اشاره کرد که در شیوه‌های مشکل‌مدار شخص می‌تواند به مسأله یا وضعیت خاصی که پیش آمده پردازد و به دنبال راهی باشد برای تغییر دادن وضعیت و اجتناب از آن در آینده. در شیوه هیجان‌مدار، شخص می‌تواند حواس خود را بر تسکین و تخفیف هیجانات همراه با موقعیت پرفشار متمرکز می‌کند، حتی اگر نتواند آن موقعیت پرفشار را

آدرس نویسنده مسئول: تهران، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، گروه روان‌شناسی،

دکتر عبدالمجید بحرینیان (email: sabahrainian@yahoo.com)

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۳/۸/۳

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۸۴/۶/۱۲

تغییر دهد. اکثر مردم در مواجهه با استرس از هر دو نوع مدارا استفاده می‌کنند (۱).

چهار نوع اساسی فرایند مدارا وجود دارد که عبارتند از (۲):

(الف) مدارای روی‌آوری - شناختی (Cognitive-approach coping): تجزیه و تحلیل شناختی و ارزیابی مجدد مثبت، پذیرش مسئولیت و خویشتنداری.

(ب) مدارای روی‌آوری - رفتاری (Behavioral-approach coping): شامل جستجوی راهنمایی و حمایت و به کارگیری عمل معینی متناسب از قبیل مدارای مبتنی بر حل مسأله در رویارویی مستقیم با یک رویداد و پیامد آن است.

(ج) مدارای اجتنابی - شناختی (Cognitive-avoidance coping): شامل پاسخهایی که هدف آن انکار یا به حداقل رساندن جدیت یک بحران یا پیامدهای آنست.

(د) مدارای اجتنابی - رفتاری (Behavioral-avoidance coping): شامل مشوقهای جایگزین است که در آن شخص سعی می‌کند درگیر فعالیتهای جدید شود و آنها را به عنوان جایگزین فقدانهای ناشی از بحرانها تعیین کند. افرادی که در موقعیتهای پرفشار از مدارای مشکل‌مدار استفاده می‌کنند کمتر دچار افسردگی می‌شوند (۱).

در پژوهشی در سال ۹۳-۱۹۹۲ مشخص شد که دانشجویانی که از مکانیسمهای مدارای درگیر شدن یا روی آوردن (Engagement) استفاده می‌کنند از میزان افسردگی کمتری نسبت به گروهی که از مکانیسمهای اجتنابی استفاده می‌کنند برخوردارند (۳). در مطالعه‌ای دیده شد که شیوه‌های فعال‌مدارا (Active coping styles) دارای ارتباط منفی با پریشانی روانی بود (۴) و در بررسی دیگری مشخص شد که نمرات کسب شده در آزمونهای مشکل‌مدار تحت تأثیر افسردگی و مدارای هیجان‌مدار تحت تأثیر میزان اضطراب واقع می‌شوند ولی شیوه‌های مدارای اجتنابی بطور قابل توجهی از میزان اضطراب و افسردگی افراد متأثر نمی‌شوند (۵).

در بررسی دیگری در انگلستان دیده شد، افراد مشکوک به ابتلا به اختلالات روانپزشکی (براساس آزمون GHQ) از مکانیسمهای مدارای رفتاری - اجتنابی و انکار بیش از سایر افراد استفاده می‌کنند (۶).

نتایج تحقیقات موس و شافر (۱۹۹۳) بیانگر آن است که اکثر افرادی که بیشتر بر مدارای روی‌آوری متکی‌اند، در زندگی بهتر با عوامل استرس‌زا سازگار می‌شوند و نشانگان روان‌شناختی کمتری را تجربه می‌کنند (۲). نتایج مطالعه‌ای بر روی جانبازان قطع نخاعی در ایران نشان داد جانبازانی که کمترین میزان افسردگی را داشتند بطور معنی‌داری از روش

موثر مقابله‌ای متمرکز بر مسئله بویژه روشهای روی آوردن به مذهب، مقابله فعال، برنامه‌ریزی، جستجوی حمایت اجتماعی و تفسیر مثبت استفاده می‌کردند. همچنین جانبازانی که بالاترین میزان نشانه‌های افسردگی را داشتند کمتر از سایرین از حمایت اجتماعی برخوردار بودند و کشمکشهای میان‌فردی بیشتری را گزارش نمودند (۱۹).

این مطالعه با هدف بررسی سلامت روان و شیوه‌های مدارا و بررسی ارتباط بین این دو در دانشجویان جدیدالورود (مهرماه ۸۳) دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی انجام پذیرفت.

مواد و روشها

این مطالعه مقطعی بر روی ۲۴۹ نفر از دانشجویان جدیدالورود (مهرماه ۱۳۸۳) ۵ دانشکده دندانپزشکی، پزشکی، پرستاری و مامایی، تغذیه و توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی شرکت‌کننده در کارگاههای آموزش ارتباط مؤثر به شیوه غیرتصادفی ساده انتخاب شدند.

محدوده سنی شرکت‌کنندگان ۳۴-۱۸ سال با متوسط سنی ۱۸/۹۷ سال بود. از مجموع ۲۴۹ شرکت‌کننده، ۱۶۲ نفر (۶۵/۱٪) در مقطع کارشناسی، ۸۵ نفر (۳۴/۱٪) در مقطع دکترای عمومی و ۲ نفر (۰/۸٪) در مقطع کارشناسی ارشد مشغول به تحصیل بودند. در مجموع ۱۹۸ نفر (۷۹/۵٪) شرکت‌کنندگان مؤنث و ۵۱ نفر (۲۰/۵٪) مذکر، ۲۴۶ نفر (۹۸/۸٪) مجرد و ۳ نفر (۱/۲٪) متأهل بودند.

شیوه جمع‌آوری اطلاعات به صورت پرسشنامه‌ای بود. پرسشنامه‌ها بدون ذکر نام و شامل یک پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک، یک پرسشنامه سلامت عمومی ۲۸ سؤالی (GHQ-28) و پرسشنامه مدارای بلینگز و موس (Billings, Moos) بود. در پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک راجع به سن، جنس، تأهل، مقطع تحصیلی، رشته تحصیلی، انگیزه اصلی انتخاب رشته، تعداد دفعات شرکت در کنکور، وضعیت رضایتمندی از رشته تحصیلی و سابقه مصرف مواد شامل: سیگار، الکل، حشیش و تریاک از دانشجویان سوال شده بود.

علاوه بر توضیحات کتبی، به صورت شفاهی در مورد نحوه پر کردن پرسشنامه‌ها توضیح داده شد و باتوجه به بی‌نام بودن پرسشنامه‌ها در مورد مخفی ماندن و عدم پی‌گیری اطلاعات به شرکت‌کنندگان اطمینان داده شد.

پرسشنامه سلامت عمومی GHQ به بررسی وضعیت روانی فرد در یک ماهه اخیر می‌پردازد و شامل نشانه‌هایی مانند افکار و احساسات نابهنجار و جنبه‌هایی از رفتار قابل مشاهده می‌باشد.

دیگر نقش داشتند. ۱۶۹ نفر (۶۷/۹٪) بعد از یک نوبت شرکت در کنکور سراسری، ۷۸ نفر (۳۱/۳٪) بعد از ۲ نوبت و ۲ نفر (۰/۸٪) بعد از بیش از ۲ نوبت، وارد رشته مورد نظر شده بودند. ۱۰۰ نفر (۲۹/۹٪) از رشته تحصیلی خود اظهار رضایت و ۵۰ نفر (۲۰/۱٪) اظهار ناراضی کردند.

از نظر نمره کسب شده در GHQ، از میان ۲۴۹ نفر، ۱۵۹ نفر (۶۳/۹٪) امتیاز کمتر از نمره برش (نمره ۲۳) را کسب نمودند و ۹۰ نفر (۳۶/۱٪) امتیاز بزرگتر یا مساوی ۲۳ که به تفکیک رشته تحصیلی در جدول ۱ آورده شده است.

جدول ۱- امتیاز کسب شده در GHQ به تفکیک رشته

رشته تحصیلی	امتیاز کسب شده در GHQ	
	< ۲۳	≥ ۲۳
دندانپزشکی	۱۶ (۵۹/۳) *	۱۱ (۴۰/۷)
پرستاری و مامایی	۳۲ (۷۱/۱)	۱۳ (۲۸/۹)
تغذیه	۴۱ (۶۲/۱)	۲۵ (۳۷/۹)
پزشکی	۳۱ (۵۵/۴)	۲۵ (۴۴/۶)
توانبخشی	۳۹ (۷۰/۹)	۱۶ (۲۹/۱)
کل	۱۵۹ (۶۳/۹)	۱۹۰ (۳۶/۱)

* اعداد داخل پرانتز معرف درصد هستند

رابطه آماری معنی‌داری بین متغیرهای جنس، وضعیت تأهل، وضعیت رضایتمندی از رشته تحصیلی، عوامل مؤثر در انتخاب رشته تحصیلی با وضعیت سلامت روان افراد بدست نیامد (جدول ۲). ماده ترجیحی در هنگام مواجهه با استرسها، سیگار در ۲ نفر (۰/۸٪)، الکل در ۲ نفر (۰/۸٪) و تریاک و حشیش در هیچ‌یک گزارش شد. در ۲۴۵ نفر (۹۸/۴٪) هیچ ماده‌ای ترجیح داده نشد.

رابطه بین نمره GHQ و مقیاسهای ۵ گانه پرسشنامه مدارای بلینگز و موس در جدول شماره ۳ آورده شده است. از ۵ مقیاس مذکور، نمرات دو گروه تقسیم شده براساس نمره GHQ، در مقیاسهای بیان جسمی، مهار هیجانی و ارزیابی شناختی و توانایی حل مسأله از نظر آماری تفاوت معنی‌داری داشتند. ضمناً در این مطالعه مصرف سیگار، الکل، تریاک و حشیش بصورت فقط یک بار مصرف بترتیب توسط ۲۴ نفر (۹/۶٪)، ۱۲ نفر (۴/۸٪)، ۳ نفر (۱/۲٪) و ۱ نفر (۰/۴٪) از افراد گزارش شده بود و مصرف سیگار، الکل، تریاک و حشیش بصورت گاهی اوقات و بیش از یک نوبت بترتیب توسط ۸ نفر (۳/۲٪)، ۱۰ نفر (۱/۴٪)، ۱ نفر (۰/۴٪) و ۱ نفر (۰/۴٪) گزارش شده بود و مصرف مرتب هیچ‌یک از مواد بجز الکل (در یک مورد) گزارش نشده بود.

سوالها در چهار حوزه طرح شده است: افسردگی، اضطراب و احساس آشفتگی روانشناختی، رفتار قابل مشاهده عینی و اختلاف عملکرد اجتماعی، و جسمی‌سازی (۷).

در این مطالعه از پرسشنامه ۲۸ سؤالی سلامت عمومی (GHQ-28) هنجاریابی شده توسط پالانگ و یعقوبی در سال ۱۳۷۴ در انستیتو روانپزشکی تهران استفاده شد. همچنین از روش نمره‌گذاری لیکرت ساده (Simple Likert) که بصورت (۳-۲-۱-۰) می‌باشد، استفاده شد. متوسط حساسیت پرسشنامه GHQ-28 ۸۴٪ و متوسط ویژگی آن ۸۲٪ می‌باشد (۷).

مطالعات مختلف حاکی از پایایی بالای پرسشنامه (GHQ-28) است. ضریب پایایی بازآزمایی این پرسشنامه برابر با ۰/۵۵، ضریب پایایی بازآزمایی با خرده مقیاسهای آن بین ۰/۴۲ تا ۰/۴۷، ضریب آلفا برای کل مقیاس برابر ۰/۸۸ و برای خرده مقیاسها بین ۰/۶۶ تا ۰/۸۵ می‌باشد (۷). در این پژوهش افراد با نمره برابر یا بیشتر از نمره برش به عنوان موارد مشکوک به بیماری تلقی می‌شدند. نمره برش پرسشنامه GHQ-28 در پژوهش حاضر برای هر دو جنس ۲۳ می‌باشد.

پرسشنامه مدارای بلینگزوموس (۲): در این پژوهش همچنین از پرسشنامه ۳۲ ماده‌ای مدارای بلینگز و موس که توسط برهنی و موسوی (۱۳۷۱) به نقل از حسینی قدمگاهی (۱۳۷۶) هنجاریابی و توسط حسینی قدمگاهی تنظیم مجدد شده است استفاده گردید که ضریب پایایی آن ۰/۷۹ گزارش شده است.

سوالات این پرسشنامه ۵ خرده مقیاس را در بر می‌گیرد: (۲) بیانگر میزان پایایی پرسشنامه برای خرده مقیاس است

الف) مدارای مبتنی بر بیان جسمی: $r = 0/905$

ب) مدارای مبتنی بر مهار هیجانی: $r = 0/651$

ج) مدارای مبتنی بر جلب حمایت اجتماعی: $r = 0/903$

د) مدارای مبتنی بر ارزیابی شناختی: $r = 0/688$

ه) مدارای مبتنی بر حل مسأله: $r = 0/903$

اطلاعات حاصل با نرم‌افزار SPSS (Version 11.0, USA) مورد تجزیه و تحلیل واقع شد. آزمون‌های آماری کای‌دو و Student t-test بکار گرفته شد. ارتباطی از نظر آماری معنی‌دار تلقی شد که دارای P.Value کمتر یا مساوی ۰/۰۵ باشد.

یافته‌ها

از مجموع ۲۴۹ پرسشنامه با پاسخ کامل، از نظر توزیع عامل اصلی مؤثر در انتخاب رشته تحصیلی در ۱۲۷ نفر (۵۱٪) علاقه شخصی، ۱۹ نفر (۷/۶٪) تمایل و اصرار خانواده، ۹۲ نفر (۳۶/۹٪) موقعیت اجتماعی رشته و در ۱۱ نفر (۴/۴٪) عوامل

جدول ۲- رابطه بین متغیرهای مختلف با نمره GHQ

متغیر	امتیاز کسب شده در GHQ	
	≥ ۲۳	< ۲۳
مؤنث	۳۸/۴)۷۶	*(۶۱/۶)۱۲۲
مذکر	(۲۷/۵)۱۴	(۷۲/۵)۳۷
جنس کل	(۳۶/۱)۹۰	(۶۳/۹)۱۵۹
مجرد	(۳۶/۲)۸۹	(۶۳/۸)۱۵۷
متاهل	(۳۳/۳)۱	(۶۶/۷)۲
تأهل کل	(۳۶/۱)۹۰	(۶۳/۹)۱۵۹
یک بار	(۳۴/۳)۵۸	(۶۵/۷)۱۱۱
دوبار	(۳۹/۷)۳۱	(۶۰/۳)۴۷
بیش از ۲ بار	(۵۰)۱	(۵۰)۱
کنکور	(۳۶/۱)۹۰	(۶۳/۹)۱۵۹
رضایتمندی از رشته تحصیلی	(۶۴/۷)۵۹	(۷۰/۴)۱۴۰
رضایتمندی از رشته تحصیلی	(۴۴)۲۲	(۵۶)۲۸
رضایتمندی از رشته تحصیلی	(۳۲/۵)۸۱	(۶۷/۵)۱۶۸
عامل مؤثر در انتخاب رشته تحصیلی	(۳۳/۱)۴۲	(۶۶/۹)۸۵
عامل مؤثر در انتخاب رشته تحصیلی	(۵۷/۹)۱۱	(۴۲/۱)۸
عامل مؤثر در انتخاب رشته تحصیلی	(۳۵/۹)۳۳	(۶۴/۱)۵۹
عامل مؤثر در انتخاب رشته تحصیلی	(۳۶/۴)۴	(۶۳/۶)۷
عامل مؤثر در انتخاب رشته تحصیلی	(۳۶/۱)۹۰	(۶۳/۹)۱۵۹

* اعداد داخل پرانتز معرف درصد هستند

کسب نمودند. اگرچه درصد دانشجویان مؤنثی که نمره بیشتر یا مساوی نمره برش را کسب کرده بودند بیش از دانشجویان مذکر بود، ولی این اختلاف از نظر آماری معنی دار نبود. ۳۶٪ افراد نمره GHQ بیشتر یا مساوی نمره برش داشتند که به مطالعه Guthrie و همکارانش در میان دانشجویان پزشکی سال یک در انگلستان بسیار نزدیک می‌باشد (۸). در دیگر مطالعات مشابه با استفاده از پرسشنامه GHQ در میان دانشجویان دانشکده‌های پزشکی آنتالیای ترکیه، کاتولیک شیلی و سنگاپور درصد افراد با نمره بالاتر از نمره برش به ترتیب ۴۷/۹٪، ۴۱٪ و ۵۷٪ بدست آمده است (۱۵-۱۳). شاید بالاتر بودن ارقام بدست آمده در اکثر این مطالعات نسبت به پژوهش حاضر بدین علت باشد که همه این مطالعات در میان دانشجویان پزشکی که از پراسترس‌ترین رشته‌های تحصیلی می‌باشد انجام شده است ولی جمعیت مورد مطالعه در پژوهش حاضر جمعیتی متشکل از دانشجویان رشته‌های مختلف تحصیلی علوم پزشکی بوده است. به علاوه، همه افراد این مطالعه جدیدالورود بوده و تحت شرایط استرس‌زای رشته‌های تحصیلی خود بطور کامل واقع نشده بودند.

علیرغم بالاتر بودن شیوع بسیاری از اختلالات روان‌پزشکی شایع مثل اختلالات افسردگی و اضطراب و شبه‌جسمی در زنان (۲)، تفاوت معنی‌داری بین دو جنس از لحاظ امتیاز GHQ بدست نیامد.

در مطالعه مشابهی که با استفاده از GHQ-28 در دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی و در میان دانشجویان ورودی سال ۱۳۷۷ انجام شد، درصد افراد با نمره GHQ بزرگتر یا مساوی نمره برش، ۳۰/۴٪ بوده است (۹). در مطالعه مشابهی با استفاده از GHQ که در مراکز خوابگاه‌های دانشجویی دخترانه و پسرانه شهید بهشتی انجام شده بود، رقم مزبور ۳۸٪ بدست آمد که اختلاف معنی‌داری بین دو جنس نیز گزارش نشده بود (۱۰). حال آنکه در مطالعه مشابه دیگری که در میان دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی بوشهر به عمل آمده است (۱۱)، از لحاظ جنس تفاوت آماری معنی‌داری وجود داشته است (۵۲/۴٪ در جنس مؤنث و ۳۲/۱٪ در جنس مذکر). در مطالعه‌ای که در سطح جمعیت عمومی کشور در سال ۱۳۷۸ انجام شد (۱۶)، درصد افراد با نمره GHQ بالاتر یا مساوی نمره برش، ۲۱٪ گزارش شد که کمتر از مطالعه حاضر است، همچنین تفاوت معنی‌داری بین دو جنس دیده شد (۱۴/۹٪ در مذکر و ۲۵/۹٪ در مؤنث). بالاتر بودن رقم مزبور در پژوهش حاضر شاید به این علت باشد که مطالعه در

جدول ۳- رابطه بین نمره GHQ و امتیازات کسب شده در

مقیاس‌های پرسشنامه مدارا	امتیاز GHQ	تعداد	می‌انگین ± انحراف معیار	p-value
بیان جسمی	< ۲۳	۱۶۸	۳/۴۲ ± ۲/۵	۰/۰۰۰۱
	≥ ۲۳	۸۱	۴/۸۱ ± ۲/۹	
مهار هیجانی	< ۲۳	۱۶۸	۱۳/۱۴ ± ۲/۹	۰/۰۰۰۱
	≥ ۲۳	۸۱	۱۴/۷۴ ± ۳/۸	
جلب حمایت اجتماعی	< ۲۳	۱۶۸	۴/۲۲ ± ۱/۸	NS
	≥ ۲۳	۸۱	۴/۱۶ ± ۲/۲	
ارزیابی شناختی	< ۲۳	۱۶۸	۸/۷۰ ± ۲/۵	۰/۰۰۸
	≥ ۲۳	۸۱	۷/۸۱ ± ۲/۵	
توانایی حل مساله	< ۲۳	۱۶۸	۵/۶۲ ± ۱/۷	۰/۰۲
	≥ ۲۳	۸۱	۵/۱۳ ± ۱/۳	

بحث

از ۲۴۹ شرکت‌کننده در این پژوهش، ۹۰ نفر (۳۶/۱٪) امتیاز بالاتر یا مساوی نمره برش (نمره ۲۳) را در پرسشنامه GHQ

جمعیت محدودی انجام شده که همگی در سال اول رشته تحصیلی بوده‌اند و تحت یک شرایط خاص استرس‌زا و تغییر عمده در زندگی یعنی ورود به دانشگاه قرار داشته‌اند. دلیل دیگر شاید ناشی از تغییر شیوه‌های محاسبه امتیازات GHQ باشد که در مطالعه کشوری از شیوه امتیازدهی سنتی (۱-۱-۰-۰) و در این مطالعه از شیوه لیکرت ساده (۳-۲-۱-۰) استفاده شده است.

در این پژوهش بین نمره GHQ و رشته‌های مختلف تحصیلی اختلاف معنی‌داری بدست نیامد که احتمالاً ناشی از جدیدالورود بودن دانشجویان مورد مطالعه است. هماهنگ با نتایج مطالعات قبلی (۳، ۴، ۵، ۱۲)، افرادی که از سلامت روان بیشتری برخوردار بودند از شیوه‌های مدارای فعال و مؤثرتری استفاده می‌نمودند. نکات دیگر استخراج شده از پژوهش حاضر عبارتند از:

۱- افرادی که از سلامت روان بیشتری برخوردارند از مهارت ارزیابی شناختی بیشتری نیز برخوردار می‌باشند. در توجیه این یافته می‌توان به این نکته اشاره کرد که اختلالات شناختی قابل توجهی ممکن است در مواجهه با عوامل جدی فشار، گری‌بانگر افراد شود که در آن شرایط افراد به راحتی نمی‌توانند تمرکز کنند و افکارشان را به طور منطقی سازمان دهند و ممکن است به آسانی حواسشان پرت شود و برانگیختگی هیجانی زیاد می‌تواند مخمل فرآیند پردازش اطلاعات در ذهن شود، بنابراین در مواجهه با یک عامل فشار، هر چه فرد بیشتر مضطرب، خشمگین یا افسرده باشد احتمال بیشتری می‌رود که دچار اختلال شناختی گردد (۱) که به تبع قادر به ارزیابی دقیق شناختی از وضعیت موجود نخواهد بود.

۲- افرادی که از سلامت روان کمتری برخوردارند از مهارت هیجانی بیشتری در برخوردار با استرسها استفاده می‌کنند. این یافته احتمالاً به علت این است که افرادی که از سلامت روانی کمتری برخوردارند در برخورد با مشکلات دچار تحریک و برانگیختگی بیشتری می‌شوند و چون طبق موارد ۴ و ۱ همین پژوهش به خوبی قادر به ارزیابی شناختی و یافتن راه‌حل مفید برای مشکلات نیستند، واکنشهای هیجانی بیشتری در برابر استرسها از خود نشان می‌دهند.

۳- افرادی که از سلامت روانی کمتری برخوردارند از راهبردهای مدارای جسمانی کردن بیشتر استفاده می‌نمایند. علت این یافته شاید این مهم باشد که انطباق با حضور مستمر یک عامل فشار ممکن است امکانات بدن را کاهش دهد و اشخاص را مستعد بیماری کند (۱).

۴- افرادی که از سلامت روانی بیشتری برخوردارند از مهارت حل مسأله بیشتری نیز برخوردارند. در واقع افرادی که پریشانی روانی و به ویژه افسردگی کمتری دارند، راحت‌تر می‌توانند از مدارای مشکل‌مدارانه یا حل مسأله استفاده کنند (۱)، از طرفی به نظر می‌رسد ارزیابی شناختی از ملزومات حل مسأله می‌باشد و بهتر بودن ارزیابی شناختی در افراد با سلامت روان بیشتر، توجیه دیگری برای این نتیجه است.

۵- بین توانایی جلب حمایت اجتماعی و سلامت روان افراد مورد مطالعه ارتباطی وجود نداشت.

در توجیه این یافته شاید بتوان گفت باتوجه به اینکه تمامی افراد مورد مطالعه، از یک جمعیت محدود دانشجویی و با شرایط یکسان از لحاظ طول مدت تحصیل انتخاب شده بودند، از نظر تواناییهای جلب حمایت اجتماعی و برخورداری از شبکه روابط اجتماعی تفاوت چندانی با یکدیگر نداشته باشند.

۶- در مقایسه با تعدادی از مطالعات مشابه که در جوامع غربی انجام شده است، میزان مصرف مواد توسط دانشجویان مورد مطالعه در پژوهش حاضر به طرز قابل توجهی پائینتر گزارش شده است. بطور مثال، در مطالعه‌ای در میان دانشجویان دانشگاه نیوکاسل انگلستان در سال ۱۹۹۴، ۲۵/۵٪ مصرف بیش از حد مجاز الکل و ۴۹/۲٪ مصرف حشیش را گزارش کرده بودند (۱۷). در مطالعه‌ای روی دانشجویان پزشکی آمریکا، میزان مصرف الکل ۸۰٪ گزارش شده بود (۱۸). احتمال می‌رود پائینتر بودن رقم مزبور در مطالعه حاضر ناشی از دلایل ذیل باشد: تفاوت الگوی مصرف مواد در جوامع غربی در مقایسه با کشور ما، وجود معذوریت‌های قانونی و اخلاقی حاکم بر جامعه و از طرفی جدیدالورود بودن دانشجویان در تحقیق حاضر که فرصت تأثیرپذیری از دانشگاه و خوابگاههای دانشجویی به عنوان یکی از مراکز آشنایی افراد با مواد، را به آنها نداده است.

۷- عدم ارتباط معنی‌دار بین مؤلفه‌های رضایت از رشته تحصیلی، تعداد دفعات شرکت در کنکور و وضعیت تأهل از دیگر یافته‌های این پژوهش است. در مورد رضایت از رشته تحصیلی شاید جدیدالورود بودن افراد و عدم درگیری کامل با مشکلات رشته‌های مزبور در این نتیجه مؤثر بوده است. در مورد وضعیت تأهل نیز کم بودن تعداد افراد متأهل، ۳ نفر (۱/۲٪) از اعتبار این یافته می‌کاهد.

۸- نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که سلامت روانی حدود ۳۰٪ از دانشجویان مورد مطالعه، در معرض خطر است. این در حالیست که آنها تازه در ابتدای دوران تحصیل خود قرار دارند و طبق بعضی از مطالعات قبلی (۱۳، ۶، ۴) انتظار می‌رود این آمار در طی دوران تحصیل روند رو به رشدی داشته باشد

- مطالعات پیگیری در ابتدای هر سال تحصیلی، در تمام طول دوران تحصیل انجام شود.
- برنامه‌های آموزشی برخورد با استرسها و کسب مهارت‌های مؤثر مدارا به صورت جدی در برنامه‌های آموزشی دانشجویان به خصوص در ابتدای دوران تحصیل گنجانده شود.

تشکر و قدردانی

نگارندگان مقاله بدین وسیله از زحمات خانمها شهناز نظرعلی، شهلا میلانی، نسرين رضایی، سعیده امراللهی فر، صغری خوبی و مینا معینی‌پور که در مرکز مشاوره دانشگاه، در جمع‌آوری اطلاعات همکاری چشمگیری داشتند، تشکر و قدردانی می‌نمایند.

(بخصوص در رشته‌های پرستاری مثل پزشکی). این یافته بیانگر اهمیت انجام مطالعات عمیق و ریشه‌ای در مورد وضعیت سلامت روان این دانشجویان می‌باشد. با توجه به ارتباط سلامت روان دانشجویان با مکانیسم مدارای آنها، اهمیت آموزش مهارت‌های مؤثر مدارا با استرسها که از امور آموختنی است، بی‌ش از پیش آشکار می‌گردد. محدودیتهای این پژوهش عبارتند از: الف) محدودیتهای خاص مطالعات پرسشنامه‌ای، ب) عدم انتخاب نمونه‌ها به شیوه تصادفی و در نتیجه احتمال سوگیری، ج) عدم تأیید تشخیص افراد مشکوک با استفاده از پرسشنامه GHQ توسط یک مصاحبه تکمیلی روانپزشکی.

- طی مطالعه دیگری با استفاده از مصاحبه تکمیلی روانپزشکی، افراد مشکوک غربال شده و بررسی شوند.
- کلیه دانشجویان در ابتدای دوران تحصیل از نظر سلامت روان غربالگری شده، خدمات مشاوره‌ای و درمانی در اختیار موارد علامت‌دار قرار گیرد.

REFERENCES

۱. رفیعی محسن، سمیعی مرسته، ارجمند محسن. در ترجمه زمینه روانشناسی هیلگارد، اتکینسون، بپ، هکسما، اتکینسون (مولفین). ویرایش دوازدهم. تهران: انتشارات ارجمند، ۱۳۸۲، جلد دو، صفحات ۱۴۵-۱۴۳ و ۱۳۶-۱۳۳.
۲. بی‌رشک بهروز. مقالیه‌های مقابله دانشجویان با توانمندی «من» بالا و پای‌ی‌ن، در مواجهه با استرس و ناکامی در دانشگاه علوم پزشکی ایران. پای‌ان نامه کارشناسی ارشد در رشته روان شناسی بالی‌نی، تهران: انستی‌تو روان پزشکی تهران. دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران. سال ۱۳۸۱.
3. Mosley TH, Perin SG, Neral SM. Stress, coping and well-being among third year medical students. Acad Med 1994;69(9):765-67.
4. Stewart SM, Beston C, Marshall I. Vulnerability in medical students. Med Educ 1995;29(2):119-27.
5. Uehara T, Sakadok J, Sato T, et al. Coping measurement and the state effect of depression and anxiety in psychiatric outpatients. Psychopathology 2002;35(1):48-51.
6. Mofat K, McConnachie A, Ross S. First year medical student stress and coping in a problem-based learning medical Curriculum. Med Educ 2004;38:482-91.
۷. یعقوبی نوراله. بررسی همه‌گیری‌شناسی اختلالات روانی در مناطق شهری و روستایی صومعه سرا. گی‌لان. پای‌ان نامه کارشناسی ارشد در رشته روان شناسی بالی‌نی، تهران. انستی‌تو روان پزشکی تهران، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران، ۱۳۷۴.
8. Guthrie EA, Black D, Shaw CM, et al. Embarking upon a medical: Psychological morbidity in first year medical students. Med Educ 1995;29:337-41.
۹. بحری‌نی‌ان سید عبدالمجید. بررسی شیوع دانشجویان مشکوک به عدم سلامت روانی در دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی ورودی سال تحصیلی ۷۷-۷۸. پژوهنده، ۱۳۸۰؛ سال ۶، شماره ۲، صفحات ۱۹۵ تا ۲۰۲.
۱۰. بحری‌نی‌ان سید عبدالمجید، قاسمی برومند محمد. بررسی بهداشت روانی دانشجویان مقیم در مجتمع خوابگاه دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی در سال ۱۳۷۹. طب و تزکی، ۴، ۱۳۸۰؛ شماره ۴۳، صفحات ۶۵ تا ۷۵.
۱۱. محمد حسینی الهه. بررسی سلامت روحی - روانی دانشجویان پزشکی بوشهر و شیراز با استفاده از پرسشنامه سلامت عمومی (GHQ). پایان نامه دکترای عمومی، بوشهر. دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بوشهر، ۱۳۸۱.

12. Lambert VA, Lambert CE. Workplace stressors, ways of coping and demographic characteristics as predictors of physical and mental health of Japanese hospital nurses. *Int J Nurs Stud* 2004;41(1):85-97.
13. Mehmet A, Karaman T, Yigiter Senol Y, et al. Anxiety, depression and stressful life events among medical students: a prospective study in Antalya, Turkey. *Med Educ* 2001;35:12-17.
14. Benitez C, Quintero J, Torres R. Prevalence of risk for mental disorders among undergraduate medical students at the Medical school of the catholic university of Chile. *Rev Med Chil* 2001;129(2):173-78.
15. Ko SM, Kua EH, Fones CS. Stress and the undergraduates. *Singapore Med J* 1999;40(10):627-30.
۱۶. نوربالا احمد علی، محمد کاظم، باقری یزدی سید عباس، یاسمی محمدتقی. نگاهی بر سی‌مای سلامت روان در ایران. ناشر: مولف، ۱۳۸۰، صفحه ۸۳.
17. Ashton CH, Kamali F. Personality, life styles, alcohol and drug consumption in a sample of British medical students. *Med Educ* 1995;29(3):187-92.
18. Tragy S. Well being in an academic environment. *Med Educ* 2004;38:465-78.
۱۹. ابراهیمی امر الله، بوالهروی جعفر، فضیله ذولفقاری. بررسی رابطه شیوه‌های مقابله با استرس و حمایت اجتماعی با میزان افسردگی جانبازان قطع نخاعی. اندیشه و رفتار، ۱۳۸۱؛ شماره ۲، پای‌ی‌ز، صفحات ۴۰ تا ۴۸.